

Fin folkmusik dör Österbotten måste få spelmansgille!

Klockan är fem i tolv för den österbottniska folkmusiken! Betänk det!

En svensk spelmansledare, kulturforskare och upptecknare satt i går i Vasa och uttalade dessa varningens ord. Han heter Gustaf Wetter och har nyss plöjt genom landets svenskbygder i studiesyfte. Han har lyssnat till bondfiol i en vecka och föll i stor beundran i förrgår kväll när vasaborna spelade menuett för honom i Bragegården.

— Vet ni av att er menuett — både spelet och dansen — är nänting unikt, säger han. Inte någonstans i världen spe-

lar och nyskapar folkmusiker-na menuett som här i Österbotten. Inte heller dansas den
Se sista sidan

● Spelmansledaren Gustaf Wetter kom till Vasa och fick höra den första »levande» menuetten i sitt liv. Ni är inte kloka om ni låter den musiken dö, sa han. — På bilden visar han några uppteckningar av finländsk musik i Sverige. Han lämnade dem som gåva och grundsten åt vasaborna.

LÖRDAGEN DEN 15 OKTOBER 1966

VASA BLADET

Fin...

Forts. från sid. 1

någonstans — annat än som stabbig historia. Men österbottningarna spelar och dansar levande menuett. Skynda er att filma den!

Wetters entusiasm är så stark att Hans Näsman i televisionen antagligen känner sig tvungen att följa rådet. Knallå sej ner till Bragegården nu bara!

— Dessutom har ni annat unikt material här uppe, fortsätter Wetter. Jag såg och hörde en sak som heter Flögdansen, den kommer från skärgården härutänför. Med den förträfflige Rudolf Svahn i spetsen — har ni förstånd att uppskatta den eldsjälen tillräckligt? — framfördes Flögdansen så fint att jag inte sett eller hört maken!

Wetters egentliga ärende till oss är egentligen detta:

— Österbottens folkmusikskatt är i vissa avseenden unik, men den förskingras om man inte tillsätter skattmästare. Nu måste österbottningarna verkligen ta sej i kragen och rädda dyrbarheten genom förnuftig organisation. Det är myndigheternas förbannade skyldighet — jo, Wetter skrädder inte orden i sin iver — att uppmuntra räddningsarbetet. Spelmansgillen måste bildas, ty det behövs fastare band mellan spelmanlagen. Folkdansen bör få starkare ekonomiskt stöd.

— Se hur fint det flyter i Sverige just nu, säger Wetter. Våra organisationer trycker på hos landstingen och kulturinstitutionerna — och får pengar! Det kan ni också få om ni tar i på skarpen.

Han berättar att folkdansen troligen dyker upp i grundskolans schema. Och i musikskolorna håller folkmusiken på att återuppstå.

En motsvarande utveckling är desto angelägnare här — till följd av det ovärderliga material som finns.

Wetter är något så fint som riksspelman och dessutom ordförande i Södermanlands spelmansgille. Det gillet grundades i god tid — redan 1925 — och har nu 270 medlemmar. Återväxten är god. Dithän kan också vi nå, menar denne entusiastiske svensk.

Han har väskan full av magnetofonband och upptecknade låtar; han har varit flink under veckan. Nu skall han hem till sitt Katri-

neholm för att mångfaldiga banden, teckna upp och sprida ut. Folkmusik är till för att spridas, och det mesta är att betrakta som gemensam egendom. Huvudparten av det som spelats upp för honom här i Finland känner han igen, varianter finns i hela Norden. Och även av den anledningen finner han det angeläget med aktivare folkmusikaliskt arbete här på vår kant.

— Jag hörde häromdan en låt som hette Brudmarsch från Munsala. Den finns hos oss också, och där heter den Stora Malms brudmarsch. Den har otvivelaktigt kommit till oss från Munsala!

Han skyndar till Sverige-båten. Ryter vänligt till avsked att han kommer tillbaka en gång. Och då skall det min själ vara ordning på torpet.

Klockan är fem i tolv för vår fina folkmusik. Vi har fem minuter på oss att rädda den.

KEVIN